Dosarul nr. 2-15986/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public
la data de 10 februarie 2026 municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Eugenia Culinca
Grefier Vanesa Malcic

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către ***** cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreţinere a copilului minor.

a c o n s t a t a t:

La data de 9 iulie 2025, ***** a sesizat Judecătoria Chişinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată împotriva ***** cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreţinere pentru copilul minor.

În motivarea acţiunii depuse, reclamantul a indicat că, după pronunţarea ordonanţei, au intervenit modificări esenţiale, în prezent are la întreţinere doi copii minori din căsătoria cu *****: *****, născut la ***** şi *****, născut la *****.

Astfel, a indicat reclamantul că, obligaţiile de întreţinere nu se limitează la copilul Slaveana, ci se extind la alţi doi minori, ceea ce reprezintă o schimbare semnificativă a circumstanţelor.

A atenţionat reclamantul că, modalitatea actuală de calcul, raportarea la salariu mediu pe economie, creează o sarcină excesivă, necorelată cu veniturile sale real, or, aceasta depăşeşte cu mult posibilităţile sale reale, ţinând cont că veniturile sale sunt modeste, iar el trebuie să contribuie la întreţinerea a trei copii.

Prin urmare, a solicitat modificarea ordonanţei Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 14.02.2020, în sensul stabilirii pensiei pentru întreţinerea copilului minor *****, născută la *****, în sumă fixă de 2000 (două mii) lei lunar, începând cu data depunerii prezentei cereri şi până la atingerea majoratului, cu menţinerea posibilităţii de modificare în caz de schimbare a circumstanţelor.

În drept, reclamantul îşi întemeiază pretenţiile în baza prevederilor articolelor 74 alin. (1), art.75, art. 76, 110 din Codul familiei.

Pârâta, prin referința depusă la data de 12 ianuarie 2026, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind una neîntemeiată, totodată, a solicitat în cazul respingerii cererii de chemare în judecată, încasarea din contul lui *****, a cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime de 10.000 lei.

În susţinerea poziţiei, pârâta a indicat că, la *****, în afara căsătoriei, s-a născut fiica comună *****. La 30 septembrie 2016, în urma acţiunilor infracţionale ale dădacei, Slaveana a căzut de la etajul doi al blocului locativ, suportând vătămări grave periculoase pentru viaţă sub

formă de traumatism cranio-cerebral acut deschis, fractura os frontal drept, fractura bazei craniene anterioare.

Susţine, pârâta că în urma acestor leziuni corporale grave, Slaveana are nevoie de îngrijiri terapeutice permanente, iar tatăl ei, *****, având altă familia şi alţi doi copii, şi- a pierdut orice interes faţă de Slaveana, neacordând nici ajutorul financiar, nici moral, nici educaţional.

De asemenea, pârâta a indicat că, din cauza lipsei sprijinului financiar din partea lui ***** încă de la naşterea copilului, la data de 11.02.2020 s-a adresat în instanţă cu o cerere privind încasarea pensiei de întreţinere.

Ca urmare, prin ordonanţa judecătorească din 14.02.2020, de la ***** a fost încasată pensia de întreţinere a copilului minor ***** în mărime de ¼ % din salariul Şi/sau din toate alte feluri de venituri ale debitorului lunar, începând cu la data de 11 februarie 2020.

Totodată, a subliniat că, la momentul pronunţării ordonanţei judecătoreşti, ***** avea deja în întreţinere alţi doi copii minori din căsătoria cu *****, şi anume *****, născut la *****, şi *****, născut la *****, astfel obligaţiile sale de întreţinere erau deja extinse.

În acelaşi timp, pârâta a arătat că, după pronunţarea ordonanţei judecătoreşti din 14.02.2020, ***** avea dreptul să o conteste în termen de 10 zile, inclusiv invocând existenţa altor copii minori aflaţi în întreţinerea sa, însă acesta nu a contestat ordonanţa, care, după expirarea termenului legal, a devenit irevocabilă.

În continuare, a indicat pârâta că ***** s-a eschivat în mod constant de la achitarea pensiei de întreţinere, fiind stabilite în mod repetat restanţe semnificative de către executorul judecătoresc, care au crescut până la suma de 43.636 lei în anul 2025. Din acest motiv, acesta a fost inclusiv anunţat în căutare, iar ulterior a început să efectueze plăţi doar parţiale şi nesistematice.

Pârâta, a subliniat că acumularea restanţei nu este determinată de o situaţie materială precară, ci de refuzul intenţionat al lui ***** de a-şi executa obligaţiile, în condiţiile în care acesta duce un mod de viaţă prosper, efectuează frecvent călătorii în străinătate şi dispune de resurse financiare suficiente.

Totodată, a menţionat că reclamantul nu participă în niciun mod la creşterea şi educaţia copilului şi nu oferă sprijin material real, toate cheltuielile fiind suportate exclusiv de mamă, inclusiv cele considerabile legate de tratamentele medicale necesare.

Referitor la cererea de reducere a pensiei de întreţinere, pârâta a indicat că nu există temei legal pentru admiterea acesteia, întrucât starea familială a reclamantului nu s-a modificat după stabilirea pensiei, obligaţia de întreţinere faţă de ceilalţi copii existând şi la momentul emiterii ordonanţei judecătoreşti, care nici nu a fost contestată în termen legal.

În consecinţă, pârâta a solicitat respingerea cererii de modificare a cuantumului pensiei de întreţinere şi încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică.

Poziţia participanţilor la proces în şedinţa de judecată.

În şedinţa de judecată, reclamantul a susţinut integral cererea de chemare în judecată, pe motivele de drept şi de fapt invocate în cerere, solicitând admiterea integrală a cererii, cu modificarea cuantumului pensiei pentru întreţinerea copilului minor *****, în sumă fixă de 2000 lei, lunar.

Pârâta şi reprezentantul acesteia, avocatul Alexandru Bernaz, în şedinţa de judecată au pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată, pe motivele invocate în referinţă.

Aprecierea instanţei de judecată.

Audiind poziţia participanţilor prezenţi la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de

chemare în judecată, instanţa de judecată conchide că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, reieşind din motivele expuse infra.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În acord cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În temeiul art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În cadrul examinării cauzei, instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că, la data de 18 iulie 2015, s-a născut minora *****, fapt confirmat prin certificatul de naştere anexat la dosar – f.d. 7.

Potrivit înscrierilor din acest act de stare civilă, părinţi ai copilului minor ***** sunt: tata – ***** şi mama - *****.

Prin Ordonanţa Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 14 februarie 2020, s-a dispus încasarea din contul pârâtului *****, în beneficiul reclamantei *****, pensia de întreţinere a copilului minor *****, în mărime de ¼ din salariu şi/sau din toate felurile de venituri ale debitorului, lunar, începând de la data de 11 februarie 2020 până la atingerea de către copil a majoratului sau schimbarea situaţiei materială ale părinţilor (f.d. 6).

Prin urmare, instanţa atestă că, obligaţia de plată a pensiei de întreţinere ¼ din salariu şi/sau din toate felurile de venituri ale pârâtului pentru copilul minor ***** derivă din act judecătoresc - ordonanţa Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 11 februarie 2020.

Prin prezenta acţiune, pârâtul a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreţinere stabilite prin ordonanţa judecătorească din 11 februarie 2020, invocând faptul că, după emiterea actului judecătoresc au intervenit unele schimbări esenţiale în viaţa de familie a acestuia.

Acţiunea pârâtului a fost întemeiată, în special pe dispoziţia art. 110 Codul familiei, care statuează că, *în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părţi s-a schimbat, instanţa judecătorească, luând în considerare şi alte circumstanţe importante ale părţilor, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreţinere sau să-l scutească pe debitorul întreţinerii de plata acesteia.*

Relevante speţei sunt şi prevederile art. 58 alin. (1) din Codul familiei, care indică că, *părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.*

Totodată, potrivit dispoziţiilor art. 74 din Codul familiei, *părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.*

În corespundere cu art. 75 alin. (1) şi (2) din Codul familiei, *pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.*

Consecvent, în acord cu prevederile art. 76 din Codul familiei, se statuează că, *în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante, cu respectarea prevederilor art. 108 şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.*

În acelaşi timp art. 5 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 370/2023 prevede că, *statul garantează fiecărui copil dreptul la un nivel de viaţă adecvat dezvoltării sale fizice, intelectuale, spirituale şi sociale.*

Iar, potrivit art. 11 alin. (1)-(2) aceeaşi lege, *copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală şi socială. Părinţilor sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiţii de viaţă pentru creşterea şi dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului.*

În aceiaşi ordine de idei, instanţa consideră oportun de a menţiona şi prevederile art. 18 alin. (1) din aceeaşi Convenţie, care prevede că, *statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.*

Art. 27 alin. (1)-(2) din Convenţie statuează că, potrivit căruia, *statele părţi recunosc dreptul oricărui copil la un nivel de viaţă suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. Părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.*

Declaraţia drepturilor copilului din 1959 stipulează că: *copilul se va bucura de o protecţie specială şi i se vor oferi facilităţi prin lege şi prin alte mijloace menite să-i asigure o dezvoltare fizică, mentală, spirituală şi socială normale, în condiţiile libertăţii şi demnităţii. În adoptarea*

legilor necesare realizării acestui scop se va avea în vedere interesul superior al copilului.

La pronunţarea acestei hotărâri, instanţa se va ghida de principiul consacrat în Convenţie, cât şi în legislaţia naţională, în conformitate cu care, ambii părinţi sunt obligaţi să participe la întreţinerea copilului minor, iar, în primul rând, se va ţine cont de interesul superior al copilului minor.

Astfel, instanţa reţine faptul că, întreţinerea materială a copiilor minori este o obligaţie fundamentală, reglementată şi de către art. 48 alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova care expres stabileşte că, părinţii au îndatorirea de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.

Instanţa de judecată ţine să sublinieze că, conform principiilor fundamentale ale dreptului familiei, interesul superior al copilului prevalează în toate deciziile privind întreţinerea acestuia. Copilul fiind într-o perioadă de dezvoltare fizică, intelectuală şi emoţională, are nevoie de o întreţinere financiară care ar asigura satisfacerea nevoilor esenţiale: alimentaţie, educaţie, sănătate, îmbrăcăminte, locuinţă şi alte necesităţi specifice vârstei. În acelaşi timp, normele legale menţionate supra indică expres obligaţia părinţilor de a contribui la întreţinerea copilului până la atingerea majoratului. Achitarea pensiei pentru copil până la atingerea majoratului este o obligaţie fundamentală a părinţilor, bazată pe necesitatea asigurării dezvoltării sănătoase şi echilibrate a copilului. Este atât o datorie legală, cât şi morală, care contribuie la pregătirea copilului pentru viaţa adultă, protejându-l de vulnerabilităţi şi lipsuri materiale.

Instanţa mai reţine că, de dreptul de a solicita modificarea cuantumului pensiei de întreţinere pot beneficia, în egală măsură, ambii părinţi, în dependenţă de starea materială şi familială a acestora, fiind suficientă în acest sens, întrunirea cel puţin a uneia din aceste ipoteze, însă schimbarea situaţiilor specificate nu trebuie să fie formală, ci esenţială, sarcina aprecierii respective aparţinând în exclusivitate instanţei.

Starea materială reprezintă situaţia socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreţinerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influenţează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex.: capacitatea de muncă, studiile etc.).

Starea familială defineşte conjunctura şi relaţiile persoanei (părintelui) în interiorul comunităţii umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie.

Sintagma alte circumstanţe importante, lasă o marjă de apreciere instanţei de judecată, din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condiţiile reliefate supra (ex.: chestiuni de ordin medical).

Totodată, instanţa învederează că, întreţinerea minorului de către părinţii săi are un obiect complex, presupunând acoperirea tuturor cheltuielilor pe care le implică realizarea dreptului copilului de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală sau socială. Corelativ acestui drept al copilului, părinţilor le revine responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor, cele mai bune condiţii de viaţă necesare creşterii şi dezvoltării copiilor. În consecinţă, obligaţia de întreţinere a copilului minor de către părinţi are ca finalitate asigurarea mijloacelor materiale necesare acoperirii cheltuielilor legate de hrană, îmbrăcăminte, locuinţă, îngrijirea sănătăţii, satisfacerea nevoilor social culturale ale copilului, precum şi a oricăror alte cheltuieli pe care le reclamă creşterea, educaţia, învăţătura şi pregătirea profesională a acestuia.

Analizând materialele cauzei, instanţa constată că, reclamantul şi-a întemeiat cererea pe pretinsa modificare a situaţiei sale familiale, invocând faptul că, are în întreţinere doi copii minori din căsătoria cu *****. Totuşi, această împrejurare nu constituie o circumstanţă nouă în sensul legii, or, ambii copii – *****, născut la ***** (f.d. 8), şi *****, născut la ***** (f.d. 9)– erau deja născuţi şi se aflau în întreţinerea reclamantului la momentul pronunţării ordonanţei

judecătoreşti din 14 februarie 2020.

Prin urmare, instanţa reţine că, situaţia familială invocată de reclamant exista anterior stabilirii obligaţiei de întreţinere şi putea fi valorificată de acesta fie în cadrul examinării cererii iniţiale, fie prin contestarea ordonanţei judecătoreşti în termenul legal, drept de care reclamantul nu a uzat.

În lipsa unor schimbări reale şi ulterioare pronunţării ordonanţei din 14 februarie 2020, instanţa concluzionează că, nu sunt întrunite condiţiile legale pentru modificarea cuantumului pensiei de întreţinere.

În consecinţă, cererea reclamantului privind modificarea cuantumului pensiei de întreţinere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

De asemenea, instanţa apreciază critic susţinerile reclamantului potrivit cărora pensia de întreţinere stabilită prin ordonanţa din 14 februarie 2020 ar constitui o sarcină excesivă, necorelată cu veniturile sale reale şi care ar depăşi posibilităţile sale financiare, în condiţiile în care acesta invocă existenţa unor venituri modeste şi obligaţia de a întreţine trei copii.

Or, aceste afirmaţii nu sunt susţinute prin probe concludente care să confirme o înrăutăţire a stării materiale a reclamantului după pronunţarea ordonanţei judecătoreşti. Mai mult, instanţa reţine că, simpla invocare a unor venituri reduse nu este suficientă pentru a justifica modificarea cuantumului pensiei de întreţinere, în lipsa unor dovezi obiective.

Prin urmare, instanţa constată că aceste susţineri au un caracter declarativ şi nu pot constitui temei pentru admiterea cererii de modificare a obligaţiei de întreţinere.

Drept urmare, instanţa de judecată menţionează că, reclamantul la înaintarea acţiunii urma să îşi justifice pretenţiile înaintate prin probe, care sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi a altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii. Or, administrarea probelor reprezintă cel mai important şi cel mai hotărâtor moment în derularea unui proces civil, deoarece numai pe baza probelor ce se prezintă şi se administrează, judecătorul îşi formează convingerea cu privire la litigiul dedus judecăţii.

În consecutivitate, cu referire la argumentul reclamantului precum că, potrivit informaţiei publicată de Biroul Naţional de Statistică, media anuală a minimului de existenţă pentru copii în vârstă de 7-17 ani, constituie suma de 3 839,50,00 lei, iar obligaţia este împărţită între ambii părinţi, deci contribuţia sa rezonabilă, ar fi aproximativ 192,00 lei lunar, instanţa urmează să îl aprecieze critic în contextul în care minimul de existenţă reprezintă volumul minimal de bunuri materiale necesare pentru satisfacerea cerinţelor primordiale, asigurarea menţinerii sănătăţii şi susţinerii viabilităţii omului, iar informaţia Biroului Naţional de Statistică în acest sens este doar cu titlu de informare şi nu obligatorie.

Or, instanţa reţine că, stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere nu se realizează în mod automat prin raportare strictă la minimul de existenţă indicat de Biroul Naţional de Statistică, ci prin aprecierea tuturor circumstanţelor relevante ale cauzei, inclusiv necesităţile concrete ale copilului şi situaţia reală a părinţilor.

În acelaşi timp, principiul proporţionalităţii invocat de reclamant nu poate fi interpretat în mod izolat, în sensul limitării obligaţiei sale la o cotă rigidă, egală cu jumătate din minimul de existenţă, în condiţiile în care interesul superior al copilului impune asigurarea unui nivel de trai adecvat, adaptat necesităţilor sale specifice.

Mai mult, instanţa constată că argumentul reclamantului are un caracter teoretic şi nu reflectă situaţia concretă a copilului, cu atât mai mult că, din declaraţiile mamei şi din materialele cauzei rezultă existenţa unor necesităţi sporite de întreţinere, inclusiv de ordin medical şi îngrijire specială.

Prin urmare, suma propusă de reclamant nu poate fi considerată, în mod automat,

suficientă pentru asigurarea interesului superior al copilului şi nu constituie un temei pentru modificarea cuantumului pensiei de întreţinere stabilite anterior.

Având în vedere cele relatate, instanţa mai evidenţiază că, pârâta suportă cheltuieli semnificative legate de tratamentul şi dezvoltarea copilului minor. În acest sens, din actele prezentate rezultă că, pe parcursul anului 2025, minora ***** a frecventat o instituţie privată – centrul de logopedie „Paradisul Piticilor”, unde a beneficiat de instruire în domeniul terapiei cognitiv-comportamentale şi educaţiei suplimentare, costul acestor servicii constituind 28.000 lei pentru perioada menţionată. (f.d.42)

Aceste împrejurări confirmă existenţa unor necesităţi sporite ale copilului, care implică cheltuieli constante şi considerabile, suportate preponderent de către pârâtă.

Totodată, instanţa reţine că, potrivit încheierii executorului judecătoresc din 7 mai 2025, emisă de executorul judecătoresc Chiosa Anatolie, s-a stabilit existenţa unei restanţe la pensia de întreţinere acumulată de către debitorul ***** pentru perioada august 2021 – aprilie 2025, în sumă de 40.695 lei, în temeiul ordonanţei Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 14.02.2020. (f.d.36-37)

Prin urmare, aceste circumstanţe denotă atât necesităţile sporite ale copilului minor, cât şi executarea necorespunzătoare de către reclamant a obligaţiilor sale legale de întreţinere, aspecte ce urmează a fi avute în vedere la soluţionarea cauzei.

În acest sens, instanţa reiterează că, părinţii sunt obligaţi să creeze copilului condiţii adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea acestuia, atât fizică, cât şi psihologică, astfel încât întreţinerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existenţă.

Drept urmare, instanţa reţine că suma pensiei de întreţinere în mărime de 2000 lei lunar, propusă de reclamantul *****, în opinia instanţei, nu ar putea asigura o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin copilului minor *****, motiv pentru care concluzionează asupra netemeiniciei pretenţiei reclamantului ***** privind modificarea cuantumului pensiei de întreţinere de la ¼ din salariu şi/sau alte venituri la suma fixă de 2000 lei lunar, această solicitare fiind în contradicţie cu interesul superior al copilului minor *****.

Aşadar, pentru motivele invocate supra şi ţinând cont că necesităţile copilului minor ***** cresc odată cu vârsta, dezvoltarea şi integrarea socială, în scopul asigurării unui standard adecvat de viaţă pentru copil, instanţa urmează să respingă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul *****.

Cu referire la solicitarea pârâtei privind compensarea cheltuielilor de judecată, se reţin următoarele:

Potrivit art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) şi (1^1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Din înscrisurile prezentate de către partea reclamantă se reţine că, *****a a fost reprezentată în prezenta cauză civilă, de către avocatul Alexandru Bernaz, care acţionează în temeiul mandantului avocaţial Seria/ nr. MA 2033517.

Totodată, se atestă că pentru asistenţa juridică acordată de avocatul Alexandru Bernaz, în

prezenta cauză civilă, a suportat cheltuieli în mărime 10000,00 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. Seria EP nr.180247 din data de 9 ianuarie 2026, anexat la materialele dosarului. (f.d.59)

Pornind de la practica şi jurisprudenţa dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Astfel, având la bază criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistenţă juridică, luând în considerarea că, acţiunea ***** a fost respinsă, instanţa de judecată va compensa pârâtei *****, din contul reclamantului *****, cheltuielile de asistenţă juridică suportate la examinarea acţiunii reconvenţionale, în mărime de 10.000,00 lei (zece mii lei, 00 bani), cuantum pe care instanţa îl apreciază ca fiind real, necesar şi rezonabil, în raport cu aportul şi munca depusă de avocat.

În conformitate cu prevederile art. 74, art. 110 din Codul familiei, art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1), art. 238-241, art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către ***** cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreţinere a copilului minor.

Se încasează de la ***** (cod personal *****) în beneficiul ***** (cod personal *****) suma de 10.000,00 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecător ***Eugenia Culinca***